

ԵՐԵՎԱՆԻ ՄԵԿԵՐՈՐԴՆԻ ՏԱՐԻ

ՄԵԿԵ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կէս տարեկանը 6 ռուբլի.
Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմյանից խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлис, Редакция «Мешак».

Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».

Տ է Լ Է Ք օ Ն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և առաջօրեայ).

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիցուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են

խմբագրութիւնը տողատեղին 10 կոպէկ.

Տ է Լ Է Ք օ Ն № 253.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ԲՈՎԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կուլտուրական տարրի պահպանութիւնը.—
ԵՐԵՎԱՆԻ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Ազնուական գոհարներ.
Նամակ Արամբուստեանից. Ներքին լուրեր.—ԱՄ-
ՏԱՔԻՆ, ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Սերբական անցքերը.
Ժամանակակից Սերբիան. Արտաքին լուրեր.—
ՀԵՌԱՅԻՐՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. —
ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Բազուի կեանքից.

ԿՈՒՆՏՈՒՐԱԿԱՆ ՏԱՐԻ ՊԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆՆԵՐ

Մենք հաղորդեցինք տեղեկութիւններ
Պարսկաստանում տեղի ունեցած մի քանի
յուզմունքների մասին: Այդ յուզմունքները
կանգ առան և չը ստացան ընդարձակ
զարգացում շնորհիւ ձեռք առած շուտա-
փոյթ կարգադրութիւնների: Կունենան, ար-
դեօր, նրանք նոր արտայայտութիւններ, թէ
կը մարեն երկար ժամանակով, մի այդ տե-
սակ հարցի դժուար է առաջիմ որոշ
պատասխան տալ, որովհետեւ մեզ ծանօթ
չեն պարսիկ ամբարի և նրա ղեկավարների
մէջ գործող ազդեցութիւնների ոյժերը:

Ամբարը շարժելու համար անհրաժեշտ է
նրա ձեռքը տալ նշանաբաններ, պէտք է
նրա բերանին դնել որոշ պահանջներ: Եւ
այդ նշանաբանները և պահանջները ար-
դարեւ հանդէս եկան վերջին յուզմունքների
ժամանակ: Ինչ նշանաբաններ էին դրանք
և ինչ պահանջներ: Օտարներին քաշել,
օտար լեզուները դուրս փնդել պարսկա-
կան գրութեան, արգելել խմբիկներ վա-
ճառելը, խանգարել երկաթուղիական գծե-
րի շինութիւնը, մի խօսքով դէմ լինել այն
բոլորին, ինչ որ հին պարսկական կեանքի
աւանդութիւններին համապատասխան չէ:
Ճիշտ է, մի տնտեսական խնդիր էլ կար
մէջ տեղ, այն է՝ նոր մաքսերի ծանրու-
թեան խնդիրը. բայց այդ կէտը հասկա-
նալի էր միայն որոշ դասի աւելորակա-
ների համար, այլ ոչ ամբարի, ոչ նրա հո-
գեւորական ղեկավարների համար, որոնք
բողոքում էին օտարների և օտար կուլ-
տուրայի արտայայտութիւնների դէմ:

Մենք լաւ հասկանում ենք, որ բելլի-
կան և եւրոպական ուրիշ պաշտօնական
կարող են իրանց թողն տուած լինել վերա-
ւորական վարմունքներ, պարսկաստանցու
համար անախորժ ձևեր. բայց այդ պարս-
կաստանցին պէտք է աչքի առաջ ունենայ,
որ նա ինքը չունի մարդիկ պատուաւորու-
այն կարգերը, որոնք մտնում են եւրո-

պացիները և ուրեմն պէտք է հաշտվի
եւրոպացի այն պաշտօնականների հետ, որոնք
նրա համար սկիզբն են դնում կուլտուրա-
կան նոր կենցաղապարութեան և պատ-
րաստում են հող ապագայ պարսկական
երիտասարդ ոյժերի համար, որոնք պէտք
է փոխարինեն եւրոպացիներին ժամանա-
կով, երբ իւրացրած կը լինեն եւրոպական
կրթութեան հիմքերը:

Պարսկաստանում շահը և նրա շրջա-
պատողների մի նշանակաւոր մասը գնահա-
տել են եւրոպական կուլտուրայի փրկա-
ւոր ոյժը և ամեն ջանք գործ են դնում
աւելացնել այն պարսիկների թիւը, որոնք
կարող են նպաստել եւրոպականութեան և պատ-
րաստուածամտութեան Պարսկաստանում: Սակայն
գահի շուրջը կազմված մի փոքր շրջանը
գեւե չէ կարողացել զրուել մեծ խաւեր և
ստեղծել կուլտուրական գնդեր, որոնք
կարող լինէին ազդել հասարակական կար-
ծիքի վրա և որոշ դոյն ու ընթացք տային
ժողովրդական կեանքին:

Կուլտուրական այդ խաւերի պահպա-
նութիւնը գրկում է գահի շուրջը գործող
մարդկանց աւելի ուժեղ և համարձակ
կերպով գործելու, օրէջօր ընդարձակելու
գործունէութեան ծրարելը և վստահ լի-
նելու, որ ցանած սերմերը ունեն մշտական
պահպանողներ և խնամողներ: Պարսիկ ժո-
ղովրդի բանխմաց մասը պէտք է չափա-
զանց թշնալ գնահատել եւրոպական կուլ-
տուրայի նշանակութիւնը և նրա պատճա-
ռով հաշտվել եւրոպական պաշտօնականների
հետ նոյն իսկ այն դէպքերում, երբ նրանց
մէջ պատահում են անձնական պակասու-
թիւններով անհասկանալի: Պարսկաստանցին
պէտք է լաւ հասկանալ, որ նրա մայր
երկիրը այնքան պակասութիւններ ունի,
նրա աւանդական պաշտօնականները այնքան
մեծ արատներով են օժտված, որ այլ ևս
խօսք չէ կարող լինել հնի և պաշտօնավա-
րութեան իրէպարացման մասին:

Ռուսաստանը Պետրոս Մեծի օրերից
սկսած մեծ թւով եւրոպացիներ հրավիրեց
իր կարգերը բարեփոխելու համար և
ստիպված էր լաւերի հետ և համեմատա-
բար վատերին էլ հանդիպելու, բայց ահա
անցան տասնեակ տարիներ և այժմ Ռու-
սաստանը ինքը կարողանում է շատ դէպ-
քերում իր հարազատ գաւառներում առաջ
տանել իր կուլտուրական գործերը: Թող
Պարսկաստանն էլ եռանդ և համբերողու-
թիւն ունենայ սեփական գործողներ ստեղ-
ծելու. իսկ միջև այն նա ստիպված պէտք

է լինի հաշտվել օտարների հետ, որոնք
նրա համար բժշկի դեր են միայն կատա-
րում:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱԶՆԻՈՒԹԵԱՆ ԳՈՀԱՐՆԵՐ

I
Մենք ոտիպված ենք դարձաւ մի քանի
խօսք առել Բազուի «Вакансия Ижевск»
լրագրի խորհրդում թագնված հայերին:

«Մշակը» այդ հայերի կոկորդում ցցվել է
իրեն մի մեծ փուշ: Մենք արդէն առիթ ենք
ունենցել ցոյց տալու, թէ բարոյական և գրա-
կան ինչ պատկեր են ներկայացնում կոյր թըշ-
նամութիւնից խեղդող այդ պարոնները: Մեզ
համար նոր բան չէ կոկորդում խրված փուշ
դառնալը: Բազուի ուսու լրագրի հայ գործիչի
նախահայրերին ենք ճանաչում, որոնք հայերէն
էին գրում մեր դէմ: Որդիները աւելի առաջ
գնացին և իրանց վրէժխնդրութեան առաջադե-
մը դարձրել մի ուրիշ շրջան—ուսու մամուլը
և ուսու հասարակութիւնը: Այս էլ ոչինչ է մեզ
համար: Կը շարունակենք մերկայցնել մեր թըշ-
նամիներին, կը շարունակենք որոնել, թէ որ-
քան ազնուութիւն ու բարեխղճութիւն կայ
նրանց մէջ:

Ո՞նք Սարեան Բազուի լրագրի մէջ տպել է
մի ներքողեան—ուղերձ Վուստի հանդէսի մա-
սին Այդ Սարեանը հիացած է Գիւտ քահա-
նայի վրա էլ, նրա հանդէսի վրա էլ, Բարի
ախորժակ. ճաշակի մասին չեն վիճում: Բայց
պ. Սարեան նման է առաւ գոհելի մարդկանց,
որոնք մի որ և է խնդրի լուծելու ժամանակ,
առանց երկար ու բարակ մտածելու, ասում
են. «АГЛІЯНКА ПОРТИТЬ». Գ. Սարեան անկա-
րելի է համարել տէրաբալան հանդէսի փա-
ռաբանութիւնը տալ առանց «Մշակին» դէմ
զանազան ակնարկութիւններ անելու: Գրել է
մարդը Տէր Գիւտի մասին. բայց այդ քահա-
նան այնքան տեղ չէ գրաւում նրա յօդուածի
մէջ, որքան «Մշակը»: Ի՞նչ կապ կայ, կը հարց-
նէք դուք: Գոյնում ես, հէր օրհնած, գովիր,
ո՞վ է ձեռքիցը բռնում, ո՞վ է ասում թէ մի
գրիւր և ինչն է պակասում—թանաքը, անա-
կանքը, թէ տեղը: Զէ, պ. Սարեանի համար
այդ կատարեալ աղատութիւնը բաւական չէ:
Մատուցանել Գիւտ քահանային մի չքեղ վկա-
յական հետն էլ մի լաւ հայոյնաք «Մշակին»
դէմ—առ աւելի հաճելի է: Եւ պ. Սարեան
այդպէս էլ արել է:

Շատ խորամիտ քննադատ է պ. Սարեան:
Խօսում է մեծ ապօքարով, խօսում է օտար

լեզուից վերցրած բառերով և ֆրազներով, խօ-
սում է գեղեցիկ, խօսում է երկար: Բայց չը
նայած այս օտարափելի խօսքը յատկութիւն
ներին, նա Վուստի լրագրի խորհրդում մա-
սին համարեալ չէ խօսում: Նրա բաղդից, Աղա-
նեան քահանան յօդուածների տակ դրել է
վեր շարունակվող: Կիսատ գրուածքների մա-
սին ընդունված չէ խօսել,—այս գիտեն շատե-
րը: Եւ պ. Սարեան իր ըննադատական հան-
ձարը ցոյց է տալիս հէնց նրանով, որ գեղու-
ցանում է ընթերցող հասարակութեան, թէ յօ-
դուածները կիսատ են, ուստի նրանց մասին
չէ կարելի խօսել: Կայ և մի այլ մեծ գործ, որ
կատարում է կրիտիկոսը. նա յայտնում է նոյն
հասարակութեան, որ Վուստի մէջ տպվում
են Գորկի, Կորոլենկոյի մի քանի գործերի
թարգմանութիւնները: Ի՞նչպէս մոռանալ այս
մեծ հանգամանքը. չէ որ հայոց գրականու-
թեան մէջ Գորկի ու Կորոլենկո երբէք չեն
թարգմանված և Վուստի յառանձին ծառա-
յութիւնն է, որ այժմ նրանք թարգմանվում են:
Բորիկ ու անգէտ կրիտիկոս է պ. Սարեան:
Բայց թողնենք այս:

Այժմ, ուրեմն, պ. Սարեան խօսելիք չունի
Վուստի յօդուածների մասին: Բայց այժմ
ինչ անել: Այժմ պէտք է խոր-խոր մտքեր
յայտնել:

Եւ նա խրվում է իր մտքերի մէջ: Ինչ որ
պատճառով յիշատակվում է «Մուրճը» Գուգէ
Վուստի և «Մուրճի» մէջ մի համեմատու-
թիւն դնելու համար, կը հարցնէք դուք: Ոչ:
Իրա համար պէտք է մի քիչ շատ աշխատել,
քրտնել, ուղիղ շարժել: «Մուրճին» անունը հար-
կաւոր է եղել, որ պ. Սարեան մի մեծ միտք
յայտնէ:

Իսկապէս մեծ միտք է դա, այնպիսի մի
միտք, որի խորութեան մէջ կարող է մի բա-
ժակ ջրի նման տեղադրուել Կատող ամբողջ
ծովը: Գ. Սարեան, սովորաբար խոսել ու ձե-
թով, օրհնութիւններով ու կոպիլիմեններով
լի մի «քննադատական բերան», յանկարծ դը-
նում է «Մշակին» անունը և դառնում է կար-
միր շոր տեսած հնդու աղաղաղ: Ի՞նչ է պա-
տանել:

Պատանել է նախ և առաջ այն, որ «Մշակը»
պաշտպանութիւն է ցոյց տուել «Մուրճին»:
Ապա պատանել է այն, որ «Մշակը» Վուստին
իր պաշտպանութեան տակ չէ առել: Գ. Սա-
րեան գրել է այս բանը մի այնպիսի լրջու-
թեամբ, որից, հաւատացած ենք, Բազուի շատ
քարերն են ձեռքով: Համակրելու և հակա-
կրելու, սիրելու և ատելու ոչ մի իրաւունք
չունի «Մշակը»: Եւ որովհետեւ մենք անտես
ենք արել պ. Սարեանի այս նոր, օտարափելի

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԲԱՅՈՒԻ ԿԵԱՆՔԻՑ

Միմիսրական նգնամար

Մաքուր, անկեղծ, ազնիւ գործիչը համակ-
րելի, յարգելի է, պաշտելի է մարդկային կեան-
քի ինչ ասպարէզումն էլ գործելիս լինի նա.
բայց մաքուրութիւնը, անկեղծութիւնը, ազնու-
թիւնը կրկնակի գին, քառապատիկ փայլ են
ստանում այն դէպքերում, երբ անհատը գոր-
ծում է անմիջապէս իրական կեանքի մէջ,
մարդկանց ստոր խաւերում, ուր գոյութեան
կիւրք կրում է աւելի խիստ, աւելի սոսկալի
կերպարանք, ուր կամայականութիւնը, անար-
դարութիւնը, ետաքրութիւնը լէգէն ներկա-
յացուցիչներ ունեն, պաշտպանված անթիւ,
անհամար բերդերում:

Անա այդ տեսակէտից Բազուի քաղաքագլուխ
Նովիկովի գործունէութիւնը ներկայացնում է
առանձին հետաքրքրութիւն, արժանի է կրկնա-
կի ուշադրութեան:

Նովիկովը առաջադէմ հայեազմների, գորեղ,
նոյն իսկ յամառ կամքի, շիտակ, անխաղախ

ընտելութեան տէր մի գործիչ է, գրականա-
կան անցեալով: Բազուի դուռնա իր ձայնա-
ւորների մեծամասնութեամբ ներկայացնում է
անգրագէտ հարուստ պարսիկների, հասարա-
կական տեսակէտից անփոյթ, ետաքր բուր-
ժուաների, կնոջ օժիտով պաշտօն, դիրք ձեռք
բերած ձերբակր զիպոստաներից և այլ համա-
նման տարրերից բաղկացած հերոսներ: Բազ-
ուագլուխ մի մասան. փոքրամասնութեան մէջ
կան, հարկաւ, ձեռնհաս, իրանց կոչման բարձ-
րութեան վրա կանգնած ձայնաւորներ. բայց
ինչ կարող է անել չնային փոքրամասնութիւնը
գոյեցողիչներուով: Բազուի շարքերի դէմ—
մի ծաղիկը գարունն չէ անում:

Ակամայ ծագում է մի հարց. այդ ինչպէս
պատահեց, որ Բազուի դուռնա, չը նայելով իր
մեծամասնութեան անխախտելի կազմին, քա-
ղաքագլուխ հրաւիրեց Նովիկովի նման անկա-
շատ հասարակական մի գործիչի:

Իրած հարցին զօնաւորում ենք պատաս-
խանել. մեզ թւում է, որ Նովիկովի ընտրու-
թիւնը ներկայացնում է մէկն այն միջոցաւոր
թիւրիմացութիւններից, հակասութիւններից,
հասարակական անդիտակցական քայլերից, ո-
րոնցով լինէ է մեր ճահիճ—կեանքը. կամ գու-
ցէ, ո՞վ գիտէ, ընտրութեան օրը դուռնայի ձայ-
նաւորները, մոռանալով մարդկային օտոր ինս-

տիկանները, յանձնել էին իրանց բարի հրեշ-
տակի հովանաւորութեան, կնիքովիվել առ-
տուածային կայծի ազդեցութեան, այն աս-
տուածային կայծի, որ Դսուսեփակու ասելով,
մնում է անշէջ վառ մարդկային ամենայնացա-
ւոր արարածների մէջ իսկ...:

Այսպէս կամ այնպէս, Նովիկովը չէր կարող
«ТЕМНОЕ ПАРСТВО»-ի հակուսմների, ձգտումնե-
րի, նպատակների թարգման հանդիսանալ. Նո-
վիկովը և Բազուի դուռնա, խօսելով ընդհան-
րագէտ, երկու տարբեր, իրար բացառող աչ-
խարհների ներկայացուցիչներ են. ընդհարումը,
կոնֆլիկտը նրանց մէջ օրգանական, բնական,
անխուսափելի էր...:

Եւ իրաւ, Նովիկովը գրեթէ պաշտօն օտանձ-
նած օրից անընդհատ կռիւ է մղում թէ դու-
ռնայի, թէ քաղաքային վարչութեան և թէ դու-
ռնայի այլ և այլ կօմիտաների դէմ. նա ան-
խնայ ձեռքով թափ տալ օկեց փռչում, միջների
կերակուր քարձած արկիվային կարեւոր թղ-
թերը, լոյս աշխարհ հանեց ձիւ տարիների ըն-
թացքում առասպելական անբարեխղճութեամբ
տարած և այսօր վերին աստիճանի խճճուած
քաղաքային գործերը. նա հասարակական
թաւր գործիչներից յատուկ սովորութեամբ
տեղական ընթերցանալի, ամեն բան լեօլայ տա-
նելու սովոր գործիչներից ստեղծեց բարեխիղճ

և անբարեխիղճ հակառակորդների, թշնամիների
ամբողջ շարքեր. նա և դուռնայի և նրա վարչու-
թեան նիւտերին կենդանութիւն ներշնչեց, հա-
օտարակութեան խօսակցութեան, հետաքրքրու-
թեան նիւթ դարձնելով նրանց...:

Թող Նովիկովը տեղ-տեղ սխալներ գործէ,
տեղ-տեղ ծառայողների անաշուղ ընտրութիւն
անէ. թող նա մի-մի անգամ արժանաւորյալ
յարգանքով չը վերաբերվի այնպիսի անպայ-
ման բարեխիղճ ձայնաւորներին, ինչպէս է,
դիրքուք, պ. Գնեյնցեանց, փոյթ չէ. չէ սը-
խալվում նա, ով չէ աշխատում, իսկ փոթորի-
կի, ալիկոծութեան մէջ ընկած նաւապետից
դժուար է պահանջել օպոնական վայելուչ
ձևեր, գիտնականների յատուկ անաշուղութիւն,
օտանաւորութիւն. մի մոռանալ, որ պատե-
րազմի դաշտում Նովիկովը մէկ-մէկակ է. նա
կուրծքը դէմ տուած կուռում է ամենքի հետ.
Նրան շատ բան ներելի է...:

Քաղաքագլուխ անընդհատ կռիւների շարքը
վերջին շաբաթ հասած լինելով իր գազաթնա-
կեանքին, սպառնում էր մինիստրական կրիդի-
սով. այսօր կրիդիսը, բարեբաղդաբար, անցել
է. արեւօք ընդմիջող, թէ ժամանակաւորապէս,
դժուար է, հարկաւ, գուռակել: Մինիստրական
նգնամար կախված էր երկու հարցերի այս-
պէս կամ այնպէս վճովելուց. 1) Ո՞վ պէտք է

լուսավոր գիտութեամբ, որ անշուշտ շուտով պիտի հաղթանակէ մարդկային մտքի պատմութեան մէջ, ուստի նա մեզ չէ խնայում Աւերբոյի էր, ուստի է նա, այն պաշտպանութիւնը, որ ցոյց տուինք «Մուրճին»-ին: Բնական—Որովհետեւ նոր «Մուրճին» առաջին համարը առանց ձեր ասելու էլ յայտ էր տալիս, որ լաւ է: Իսկ մենք ինչ ենք արել:—Իրեք տեղ էք, թէ լաւ է այդ առաջին համարը:—Բայց եթէ լաւ էր, մենք ինչ պիտի ասէինք: Զր գիտէ՞ պ. Սարեանը, թէ մենք ինչ պիտի ասէինք. նա միայն այն գիտէ, որ լաւին լաւ ասել հարկաւոր չէր, որ ոչ ոք կարողութիւն չուէր մեր այդ խօսքին, որովհետեւ դա նշանակում է պաշտպանութիւն ցոյց տալ:

Մի քիչ հօտտենտօտական է պ. Սարեանի այս լոգիկան, բայց ինչ արած: Գիտէ՞ք ինչ բան է կրքերին անձնատուր եղած հայր: Նա պատրաստ է նոյն իսկ հօտտենտօտ լինել, ցիւլիցը ծածկած, ֆրակ հագած հօտտենտօտ փոյթ չէ, եթէ նրան լսողը մի օտար հասարակութիւն է:

Անմասն է պ. Սարեան, իբրեւ ուս ընթերցողներէ միտքը լուսավորող զննադատ Բայց անմասն է նախաւանդ իբրեւ փաստեր պատմող:

Սրա մասին յետոյ:

ՆԱՄԱԿ ԱՐԱՍՏՈՒՄԱՆԻԾ

Յունիսի 3-ին

Արասթումանում եղանակը առ այժմ անձնային է. օր չէ լինում, որ երկու անգամ անձրեւ չը գայ: Իսկ մի քանի օր առաջ անձրեւը ամբողջ օրերով էր գալիս: Երէկ կարկուտ էլ եկաւ: Ամառանոց եկողներէ թիւը օրէցօր աւելանում է: Ձմեռը այստեղ ապրող հիւանդներէ երեւին այժմ ժպիտ է երևում: Արասթումանում կենքը օկովում, նոր-նոր մարդկանց երես ենք տեսնում:

Այսօր հանգուցեալ Թագաժառանգ Մեծ Իշխան Գէորգի Ալեքսանդրովիչի պալատը դիտելիս, զարդարանում անթիւ գրքերի մէջ աչքի էր ընկնում և Զանչեանի «ВРАТСКАЯ ПОМОЩЬ АРМАНХА» գիրքը փառակալում:

Մեծ իշխանի վարժածամ մահը մեծ կորուստ պատճառեց անալիստներին: Հանգուցեալ Թագաժառանգը սիրում էր ժողովրդին առհասարակ և հայերին մասնատրապէս: Շատ հաճախ են օգտուել նրա սէրից ու բարութիւնից: Գէորգի Ալեքսանդրովիչի ժամանակ Արասթումանը առաջ էր դնում օրէցօր, իսկ այդ հանգամանքից օգտուում էր ընտանեացիները: Այսպէս ժողովրդը՝ որը իր ազգայնի միջոցով, որը առևտուրով:

Գեղեցիկ, անմասն է ընտելիւնը, բայց ժողովրդը աղքատ:

Բազուկից Արասթուման եկողը դժոխքից արքայութիւն գնալն է երեսկայումս:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԻՆ

Տիրապալի կաթօլիկական թեմի եպիսկոպոս Բօսպ, որ վերջին շրջաններէ ընթացքում ճանապարհորդում էր Կովկասի կաթօլիկ համայնքներէ շրջանում, վերադարձաւ Թիֆլիս և ա-

ջրաբաշխային կոմիտէի (КОМИССИЯ ПО ВОДО-РАЗДЕЛЕНИЮ) նախագահ լինի,—քաղաքագլուխը, թէ կողմակի վարձկան մարդ: 2) Ո՛վ պէտք է նշանակէ քաղաքային տեխնիկներին,—քաղաքային վարչութիւնը քաղաքային աւագ—ինժեներ Լազարովիչը համաձայնութեամբ, թէ վերջինս համաձայնութեան կարիք չը կայ:

Թէ առաջին հարցը ջրաբաշխային կոմիտէում և թէ երկրորդ հարցը քաղաքային վարչութեան անդամներէ մեծամասնութեան կողմից վճովել էին ընդդէմ քաղաքագլուխի կամքի: Կարկաւոր էր դուռային հաստատել այդ վճիռները և այսօր Նովիկովը թողած կը լինէր Բագուն:

Ամբողջ քառս տարի է, ինչ Բագունը դուռան զբաղված է մօտակայ գետերից,—Կուրից, Սամուրից,—կամ չըլակայ բարձրութիւններէ ստորերկրեայ աղբիւրներից խմելու մաքուր, մշտադարձ ջրեր բերելու հարցով: Նովիկովը հասարակական գործիչներին յատուկ զգայնութեամբ ըմբռնելով հարցի աւելի քան կենսական նշանակութիւնը 150 հազար ընտանիք ունեցող ասիական մի քաղաքի համար, ամբողջ հոգով նուիրեց իրան հարցը կարելոյն չափ շուտ իրականացնելուն, կարճ ժամանակամիջոցում տալով հարցին այնպիսի ծաւալ, զարկ, որպիսին նա չունեցաւ անցեալ 20 տարիների ըն-

դալիկայ հիւզարթի օր ուղևորվում է դէպի հիւսիս:

Բնակարանի փոքրութեան պատճառով, որի մէջ գետեզված է Թիֆլիսի գեղարուեստական ուսումնարանը, առաջիկայ ուսումնական տարվանից այդ ուսումնարանում աշակերտներ կրնան զուգահեռ շատ սահմանափակ թւով: Ուսումնարանի վարչութիւնը մտադիր է լրացուցիչ բնակարան գտնել նկարչութեան, ճարտարագիտութեան և քանդակագործութեան բաժանմունքների համար:

Հոգեւոր իշխանութեան կարգադրութեամբ Թիֆլիսում է գտնվում Բագունի վարդապետ, որին յանձնված է զննել Կուրիայի Նորաշէն ս. Աստուածածին և կեղեցու նախկին և ներկայ երեցիփոխների գործերը: Ստանկալ է, որ զննիչ հայրը կարողանար մանրամասն ծանօթանալ եկեղեցու գործերի հետ և ի միջի այլոց պարզէր, թէ որքան աւելացել է եկեղեցու եկամուտը այն օրից յետոյ, որ ծխակաշիկները ցրել պահանջող լինել դէպի երեցիփոխները:

Կիրակի, յունիսի 15-ին, Հաւաքարի հայ թատերասէները, տ. Զարէլի և պ. Ամօ-Նաւազեանի մասնակցութեամբ, Մուրադկոյի թատրոնում տուին 24-րդ հանրամատչելի ներկայացումը: Այս անգամ ընտրել էին խաղալու «Պատմվածք» երկու գործողութեամբ դրաման, որը առաջին անգամ էր քննարկում հայերէն լեզուով և «200,000» վոլոյթիւր «Պատմվածք» պիեսը, որ պ. Գուրգուսեան սահուն և դիւրեմբ ընթերցելով փոխադրել է վրացերէնից, իր բովանդակութեամբ մասնակի է ժողովրդական բեմին: Գալով խաղին, պէտք է ասած, որ այս անգամ ընդհանուր ասպարոսութիւնը գոհացուցիչ էր:

Ռուսադաւանների հոգեւոր կենտրոնական վարչութիւնը ուղարկել է թեմերը մի նոր չըր-ջաբարկան, որ վերաբերում է ամուսնութիւնից դուրս ծնված երեխաների վիճակի բարելաւման հարցին: Նոր չըր-ջաբարկանի գործը թեմերում բոլոր այդպիսի երեխաները մտքիբա-կան գրքերում պէտք է ցուցակագրվեն իրանց մայրերի անունով, առանց յիշելու որ նրանք ապօրինի գաւակներ են:

Յինանսների միջնատրութեան մէջ հարց է բարձրացրած հիմնելու Պետերբուրգում առևտրական բարձրագոյն ուսումնարան՝ նման գերմանական հայրական առևտրական տեղագիտական թանգարանին: Այս անգամ կայ այդ ուսումնարանում բանալ առ այժմ երեք ֆակուլտէտ՝ չորս տարվա զարգացման համար: Առևտրական բարձրագոյն ուսումնարանում կընդունվեն այն անձինք, որոնք աւարտել են ուսումը միջնակարգ ուսումնարաններում:

Զանապարհորդների երթևեկութիւնը երկաթուղիական գծերով Առևտրական համար վերջնականապէս վճոված է սահմանել գնացքի գլխաւոր կառավարչի պաշտօն: Գնացքի կառավարչի պաշտօնը կը լինի հսկել, որ գնացքը ընթանայ համաձայն նախորդված ժամերի, միջոցներ ձեռք առնել ուղացուցիչների դէմ, մաքրութիւն և կարգ պահպանել գնացքում և կա-

թագում: պէտք է նկատել, որ ջրային հարցը յանձնված էր ջրաբաշխային կոմիտէի ղեկավարութեանը, քաղաքագլուխի նախագահութեամբ: Կոմիտէին շատ և շատ անգամ է ընդհարումներ ունեցել իր նախագահի հետ և մեծամասնութեամբ հակառակ էր Նովիկովին: Նորերս Կովկասի կառավարչապետը թոյլատրել էր դուռային միջոցներից Դուռային մօտ գտնվող Շահ-Դաղի ստորերկրեայ ջրերի քանակութիւնը որոշելու նպատակով կատարելիք փորձերի վրա գործադրել 150 հազար րուբլի: այդ առիթով ժողով ունենալով, ջրաբաշխային կոմիտէի վճռում է Նովիկովի փոխարէն ունենալ վարձկան նախագահ, որին առանձին կոմիտէին հետ միասին և յանձնել կայանալիք փորձերի ղեկը քաղաքի կողմից: այլապէս ասած, կոմիտէին որոշում է միանգամայն հեռացնել քաղաքագլուխի ջրային հարցից, հարցի, որի վրա ոչ ոք այնքան աշխատանք, արհեստը չէ թափել, որքան Նովիկովը:

Նուիրվել քաղաքային կենսական մի հարցի իր մաքուր, անարատ օրտի մաքուր անկեղծութեամբ, անշահախորութեամբ, չը խնայել ոչ մի միջոց, գործադրել հերոսական ջանք, եռանդ, փայփայել նրան, որպէս մի օրտաւար, և այսօր, երբ իրձդ այնքան մօտ է իրականա-նալուն, ստիպված լինել յանձնել գործը ու-

նեւաւոր կերպով տեղաւորել ճանապարհորդ-ներին վազմաներում:

Ներքին գործերի միջնատրութեան մէջ կարճ ժամանակից յետոյ կը զննվի վաճառականա-կան, մեջնաների և արհեստաւորական դաս-կարգերի հիմնարկութիւնների փոփոխութիւն-ները երթարկելու հարցը: Մտադրութիւն կայ յիշված դասակարգերի գործերը կենտրոնացնել քաղաքային հասարակական ինքնավարութիւն-ների մէջ:

Ներքին գործերի միջնատրութեան մէջ այժմ վերաքննվում են անշարժ կայքերը հրապարա-կական աճուրդով վաճառելու վերաբերմամբ ներկայումս գործադրվող կանոնները: Մտա-դրութիւն կայ այս հարցի մասին բանակցու-թիւններ օկուել արդարադատութեան միջնատ-րութեան հետ և օրէնսդրական կարգով հրա-տարարել այնպիսի օրէնքներ, որոնցով պաշտ-պանված լինին թէ այն անձանց շահերը, որ-րոնց գոյքը վաճառ է հանվում, և թէ անդրին մասնակցող հասարակութեան շահերը: Յայտնի է, որ այնպիսի աճուրդներին շատ անգամ մաս-նակցում են մի քանի կամ շատ մարդկանցից բաղկացած խմբակներ, որոնք այս կամ այն միջոցով թոյլ չեն տալիս կողմակի կանոններ մասնակցելու աճուրդին և իրանք են գնում վաճառվող գոյքը էժան գնեցով: Նոր օրէնքը պէտք է ուղղված լինի գլխաւորապէս այս ձեւակար խմբակցութիւնների դէմ:

Յինանսների միջնատրութեան մէջ ստացված է մետերիօլոգիայով պարապող մի ոմն Վելի-կինից մի վերին աստիճանի հետաքրքրական առաջարկութիւն: Վելիկին առաջարկում է միջնատրութեան գնել մի միլիոն րուբլով յօ-գուտ պետութեան, իր գիւտը, որով անխաղ-կերպով կարելի է նախագուշակել օդայն եղա-նակը, որքան օր կամ ամիս առաջ էլ որ կա-մենայ իմաստալ այդ բանը նախագուշակողը: Վելիկին աւելացնում է իր առաջարկութեան մէջ, որ արտօսահանձնում շատ աւելի թանգ կը վճարեն, եթէ կամենայ այնտեղ վաճառել իր գիւտի արտօսութիւնը:

ԵՐԵՎԱՆԻՑ մեզ գրում են. «Այս տարի երե-ւանի գիմնազիան աւարտեցին 30 հոգի, որոն-ցից 12-ը հայեր. հայերից արժանացան ոսկեայ մեդալի Օհանեսից Գէորգը, (գումաճորդի, Նոր-Բայազէտի գաւառ) Արքայանոց Գրիգոր (կո-չեցի, ԵՆՄիսիսի գաւառից) և արծաթեայ մե-դալի՝ Երեւադարեանց Հայկ—նոր-բայազէտից»:

ԶԱՎԱՆՕՂԱՌԻՑ մեզ գրում են յունիսի 7-ից. «Չօռու մի քանի գիւղերում օրանից մի քանի օր առաջ եկաւ մի զարմանալի կարկուտ, որի երեք հատը քաջից 1 ֆունտ. ամեն մէկը հաւի ձուի չափ էր: Մարդկանց զարմանքի չափ ու սահման չը կար հարկուտը, ի հարկէ, ջարդ ու փշուր արաւ ծառերը, Հորթ, սագ, բագ, հաւ բուսական ջարդից կարկուտը: Երեւակայե-ցէք, տիրոջ առաջ սպանում էր կարկուտը գո-մէշի ձագին իր տան բագում և նա վախից չէր համարձակվում սենեակից դուրս գալ ու ազա-տել: ամեն օր ու գիշեր անձրեւ է գալիս: Կար-կուտի կիսատ թողած անձրեւն է փչացնում»:

Ինչնեմին,—կարող էք երեւակայել աւելի ծանր վիրաւորանք. լինել քաղաքագլուխ, իր վրա ունենալ քաղաքային գործերին, կարիքներին այս կամ այն ընթացք տալու գլխաւոր պա-տասխանատուութիւնը և մի և նոյն ժամանակ զրկված լինել քաղաքի ամենակենսական պա-հանջին բաւարարութիւն տուող, քաղաքային գործերի շարքում զբոլում գործոց ներկայաց-նող խնդրի վրա օր և է ազդեցութիւն ունե-նալու իրաւունքից,—կարող էք երեւակայել իրաւաւանական—բարոյական տեսակէտից ա-ւելի անհեթեթ մի դրութիւն. միթէ ջրաբաշ-խային կոմիտէին անկարող էր հասկանալ այդ տարրական ճշմարտութիւնները. հարկաւ, ոչ, բայց այլ էին նրա նպատակները, որ բարե-բաղդարար իրականութիւն չը տեսնէր, դու-մայի պատմական նիստում ճանաւոր իրեցիկին, նախկին քաղաքագլուխը, սասաց:

«Ես գետերից» Կուրից կամ Սամուրից՝ բե-րելիք ջրանցքի կողմնակից եմ. ես հակառակ եմ Շահ-Դաղի ստորերկրեայ աղբիւրների գե-րեւոր կատարող փորձեր կատարե-լուն, որովհետեւ համոզված եմ, որ այնտեղ ջրը չը կայ, բայց և այնպէս ես կարող եմ սխալված լինել և նպատակ չունեմ ձգձգել արդէն օկուտ գործը. չը պէտք է ձգձգել նրան և դուռան, գէթ նա պէտք է հեռանալուն լի-

ԱՐԱՐԱՍՏՈՒՄԲ գիւղից (Զանգեզուրի գա-ւառ) մեզ գրում են. «Մայիսի 28-ին Ղափան գաւառում կարկուտը շատ մեծ ձեւաներ է տուել, թէ հացահատիկներին և թէ պտղաբեր ծառներին: Ժողովուրդը շատ ծանր դրութեան մէջ է»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՍՆԵՐԻԱԿԱՆ ԱՆՏՔԻՆԸ

Բէլգրադեան սարափելի գիշերվայ մասին մի քանի մանրամասնութիւններ հաղորդում է «Vossische Zeitung» լրագիրը՝ ակնատեսների խօսքերից:

«Ամենասարափելին այդ սպանութիւնների մէջ,—պատմում է թղթակիցը,—այն էր, որ նրանք տեղի ունեցան ազգականների աչքի առջև:

Յինցար-Մարկովիչ ութ երեխաներ ունէր: Անդրանիկ աղջիկը 21 տարեկան է. նա ա-մուսնացած էր սարափելի գիշերը սպանված հանգուցեալ Թագաւորի թիկնապահ Միկովիչի հետ: Երկու պատանի զաւակները ուսում են առնում Աւստրիայում: նրանք Բէլգրադում չէին: Մնացած երեխաները, որոնցից կրտսերը 6 տարեկան է, տանն էին: Յինցար-Մարկովիչ հէնց նոր վերադարձաւ պալատից և պատմում էր կնոջը, թէ իսկոյն հրաժարական մատուցեց Թագաւորին, որովհետեւ այլ ևս նրա հետ գոր-ծել չէ կարող: Կինը անուշադրութեամբ լուսւ էր իր ամուսնու պատմութիւնը: Նրանք բնակա-րանի հարեան տան մէջ նրանց անդրանիկ աղ-ջիկը բօպէ առ բօպէ պէտք է ծնէր և տիկին Յինցար-Մարկովիչ պատրաստվում էր ամբողջ գիշերը իր աղջկայ մօտ անցկացնել: Այդ ժա-մանակ դուռը բաղխեցին. դրան մօտ կանգ-նած էին երկու օֆիցէր՝ ութը զինւորների ու-ղեկցութեամբ: Օֆիցէրներից մէկը մնաց զին-ւորների հետ, իսկ միւսը պահանջեց, որ իրան ներս թողնեն տուն: Մարկովիչ մերժեց նրան ներս թողնել: Այն ժամանակ օֆիցէրը յայտ-նեց, որ ինքն ուղարկված է Թագաւորի հրա-մանով: Նրան ներս թողին:

—Գնե՛րալ,—ասեց նա,—արքայական զո-րքն այս բօպէս կը սպանեն. ձեր տան առաջ կանգնած են զինւորներ. չը համարձակվի դուրս գալ փողոցը:

Ըստ երեւոյթին օֆիցէրը, տեսնելով Մարկ-ովիչին չըրպապատված կնոջով և երեխաներով չը վստահացաւ ի կատար ածել դաւադրիւնների վճիռը:

Միևնաբար խոտացաւ դուռը չը գալ, բայց թոյլութիւն խնդրեց իր կնոջ համար՝ գնալ աղջկայ մօտ: Մի քանի բօպէից յետոյ,—Մար-կովիչի կինը գեւ և չէր գնացել,—սենեակը ներս արծաւ միւս օֆիցէրը: Ոչ մի խօսք չա-տելով, նա թէլուլվին ուղղեց Մարկովիչի վրա և արձակեց: Միևնաբար ընկաւ մեռած: Այդ ժամանակ նրա աղջիկը արու գաւառի ծնեց: Նա մինչև այժմ չը գիտէ, թէ իր հայրը և ա-մուսնից սպանված են: Նրան ասեցին, որ նը-րանք յանկարծուտ Թագաւորի հետ միասին գնացին Նիշ:

Զինւորական միջնատր գեներալ Պավլովիչ նոյնպէս նստած էր իր ընտանեւի շրջանում երբ դաւադրիւններ եկան: Նա ընկավում էր մի յարկանի փոքրիկ տան մէջ, այնպէս որ փողո-

նի, մի անգամ դուռնան համաձայնվել է փոր-ձեր անելու և այդ նպատակով 150 հազար ռուբլի ծախսելու իրաւունք ստացել: Պէտք է անմիջապէս դիմէ գործին և աւելի լաւ, քան մի ուրիշը, այդ գործը կարող է կատարել Ա. Նովիկովը, որը նոյնքան անկեղծօրէն, գրե-թէ ֆանատիկաբար, հաւատում է Շահ-Դաղի ստորերկրեայ առաւ աղբիւրների գոյութեանը, որքան ես անկեղծօրէն կապակցում եմ նրանց գոյութիւնը: Թողէ՛ք նա և տանէ գործը մենակ կամ առանձին կօմիտէի գլուխ կանգնած: Կօմիտէի անդամ պէտք է ընտրել, հարկաւ, այնպիսի ճայնաւորների, որոնք նոյնպէս ան-կեղծօրէն հաւատում են գործին»:

Ան աճ անաչառ հակառակորդի, իր կող-ման բարձրութեան վրա կանգնած ճայնաւորի խօսքեր, դուռնան ընդունեց իրեցիկը առաջար-կութիւնը և ընտրելով կարգադրիչ ջրաբաշ-խային կօմիտէի և նշանակելով որպէս նախա-գահ քաղաքագլուխին, ապացուցեց, որ «ճայն-աւորաց ճայն Աստուծոյ վեհ ճշմարտութիւնը այնքան էլ խորթ չէ Բագունի դուռային դահլիճ-ներին»:

Դառնանք Նովիկովի տարած աւելի փաստ-հեղ, աւելի հերոսական երկրորդ յաղթանակին: (Կը շարունակվի)

ցից կարելի էր տեսնել սենեակի ներքո: Օֆիցիանտները մէկը մօտեցաւ նրան և աղաղակեց, որ թագաւորը պահանջում է Պալլադիոյ անուշապարհ պալատ: Պալլադիոյ դուռը նայեց, տեսնելու, թէ ինչ է կառավարում փողոցում և իսկույն հասկացաւ, թէ բանն ինչու է: Նա բեմով վերցրեց և սկսեց արձակել: Փողոցում կանգնածները պատասխանեցին հրաշանաձգութեամբ: Պալլադիոյ ընկաւ:

Ներքին գործերի մինիստր Տօքորովի աշխատում էր սեղանի մօտ: Նրա կիներ, առանձնապէս կարգաւոր, նստած էր նրա կիներ, հասակն առած աղջիկը և պատանի որդին:

Մտաւ մի բոլորովին պատանի պոզապոզիկ: — Դուք այլ ևս մինիստր չէք, — դիմեց նա Տօքորովիին, — թագաւորը և թագուհին ուզանում են:

Տօքորովիի որդին դուռն արձաւ և վազեց դէպի տեղեկօն: Երբ տեսնեց, որ անհետացել է, մինչդեռ Մարկովիին հարցնելու Օֆիցիանտը նրան կանգնեցրեց: Տօքորովիին սպանել նա չէր կարողացաւ: Նա դուռն եկաւ իր ընկերների մօտ և առաջ:

— Ես չեմ կարող: Այնտեղ նստած է ամբողջ ընտանիքը: Ես ծանօթ եմ նրա աղջկայ հետ, երէկ ես նրա հետ պարում էի: Ձեռն կարող:

Այն ժամանակ սենեակը մտաւ երկրորդ օֆիցիանտը և երկու գնդակ արձակեց մինիստրի վրայ:

Դաւաղները շարունակում են պնդել, որ նրանք միտք չունենին սպանել թագաւորին և թագուհուն և որ հարկադրված էին այդ բանն անել պատահական հանգամանքների չնորհիւ:

Հին կօնակը, ուր կատարվեց մայիսի 28-ի ամբողջ ողբերգութիւնը, մատարութիւն կայ ազգային թանգարան դարձել, որովհետև Պետր թագաւորը չէ կամենում այնտեղ ապրել:

Եթէ հաւատանք «Köln. Zeitung» լրագրի թղթակցին, սերբական տասն և վեց օֆիցերներ գնացին Ունգարիտ և ընկալեցին հաստատեցին Պանչովա քաղաքում: Նրանք զինվորական ունգարական իշխանութիւններին, խնդրելով թոյլատրել իրանց ընկալելու այդ քաղաքում կամ նրա շրջակայքում, որովհետև իրանք կատարելապէս հակառակ են ներկայ բեմին: Սերբական, և ստիպված էին այնտեղից փախչել:

Մայիսի 28-ի սպանութեան զխաւոր հետևանքները մէկին, փոխ-գնդապետ Միլիտին: Բէլգրադի կոմանդանտ Նախակելու ղեմ բողոքեցին զիպալմաններից շատերը: Բերլինի «Berliner Tageblatt» լրագրերը սերբական կառավարութեան այդ քայլը ծաղր է համարում այն պետութիւնների վրա, որոնք պահանջում են մարդասպանների պատիժը:

Սերբական հանգուցեալ Դրագա թագուհու երեք ժողովրդի տիկին Պետրովի և Վոյկա ու Գեորգիան Լուսնիկները եկան Վիեննա յուլի 6-ին, երեկոյան, սերբական պօրուհիի Գեորգի Պետրովիի ուղեկցութեամբ: Երկաթուղիական կայարանից նրանք ուղղակի գնացին հիւրանոցը: Սպաւոր չորս ունէր միայն տիկին Պետրովի: Դժբաղդ թագուհու միւս երկու ժողովրդի գնացուցող հագուստներով էին: Դա բացատրվում է նրանով, որ նրանք Բէլգրադում խիստ հակոգութեան տակ էին գտնվում և չէին կարող մինչև անգամ չորսը փոխել:

«New-York Herald» լրագրի Վիեննայի թղթակցից տեսակցութիւն ունեցաւ Դրագա թագուհու ժողովրդի հետ: Նրանք շատ յուզված և վախեցած էին երևում:

Տիկին Պետրովի յայտնեց, թէ սուտ են այն լուրերը, որ իբր թէ Դրագա թագուհին մի քանի միլիոն ֆրանկ յետ էր գցել: Նոյնպէս սուտ է այն լուրը, որ իբր թէ թագուհու ժողովրդին թոյլատրված էր տեսնել սպանված թագուհու մարմինը և ներկայ լինել նրա թաղմանը:

Տիկին Պետրովի կարողացաւ միայն 2000 ֆրանկ վերցնել իր հետ: Ապրուստի ուրիշ միջոցներ Դրագա թագուհու ժողովրդը չունեն, և նրանք չէին կարող թէ ինչպէս պէտք է ապրեն:

Տիկին Պետրովի յայտնեց թղթակցին, որ զիտաւորութիւն ունի խնդրել սերբական կառավարութիւնից տալ իրան և իր ժողովրդին հանգուցեալ թագուհու գոյքի գոնէ մի մասը: Եթէ կառավարութիւնը կը մերժէ նրան, այն ժամանակ դատաստանական գործ կը սկսէ սերբական կառավարութեան դէմ:

Տիկին Պետրովի կարողացաւ միայն 2000 ֆրանկ վերցնել իր հետ: Ապրուստի ուրիշ միջոցներ Դրագա թագուհու ժողովրդը չունեն, և նրանք չէին կարող թէ ինչպէս պէտք է ապրեն:

Տիկին Պետրովի յայտնեց թղթակցին, որ զիտաւորութիւն ունի խնդրել սերբական կառավարութիւնից տալ իրան և իր ժողովրդին հանգուցեալ թագուհու գոյքի գոնէ մի մասը: Եթէ կառավարութիւնը կը մերժէ նրան, այն ժամանակ դատաստանական գործ կը սկսէ սերբական կառավարութեան դէմ:

Տիկին Պետրովի յայտնեց թղթակցին, որ զիտաւորութիւն ունի խնդրել սերբական կառավարութիւնից տալ իրան և իր ժողովրդին հանգուցեալ թագուհու գոյքի գոնէ մի մասը: Եթէ կառավարութիւնը կը մերժէ նրան, այն ժամանակ դատաստանական գործ կը սկսէ սերբական կառավարութեան դէմ:

Պետր թագաւորը ընդունեց ի մէջի այլոց առումը: Դրագա պատման այն է, որ նոր թագաւորին Պետր թագաւորին վրայ սպանում է այդպիսի օգնութիւն ու թէթեւութիւն:

Այն, շատ յայտնի կան գրված նոր թագաւորի վրա, շատ սպանելներ կան նրանից: Ժամանակակից Սերբիան իր անտեսական օտարմանով կարող է զգուշ, որպէս զի ամբողջութեամբ կազմուածը: Մեծ չէ այդ կազմուածքը, միայն 48,803 քառ. կիլոմետր՝ 2,493,770 հոգ:

Պետր թագաւորը ընդունեց ի մէջի այլոց առումը: Դրագա պատման այն է, որ նոր թագաւորին Պետր թագաւորին վրայ սպանում է այդպիսի օգնութիւն ու թէթեւութիւն:

Պետր թագաւորը ընդունեց ի մէջի այլոց առումը: Դրագա պատման այն է, որ նոր թագաւորին Պետր թագաւորին վրայ սպանում է այդպիսի օգնութիւն ու թէթեւութիւն:

Պետր թագաւորը ընդունեց ի մէջի այլոց առումը: Դրագա պատման այն է, որ նոր թագաւորին Պետր թագաւորին վրայ սպանում է այդպիսի օգնութիւն ու թէթեւութիւն:

Պետր թագաւորը ընդունեց ի մէջի այլոց առումը: Դրագա պատման այն է, որ նոր թագաւորին Պետր թագաւորին վրայ սպանում է այդպիսի օգնութիւն ու թէթեւութիւն:

ՃԱՄԱՆԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ՍԵՐԲԻԱՆ

Փոքրիկ Սերբիան դեռ շարունակում է իր վրա կենտրոնացած պահել ամբողջ աշխարհի ուշադրութիւնը:

Նորնախոր թագաւորը հասաւ Բէլգրադ, ժողովուրդը ցնծագին ընդունելութիւն ցոյց տուեց: Զաղաքը առնական կերպարանք է ընդունել: Թագաւորը եղբւրջ սահմանադրութեան առաջ—այն այդ երկրից ստացված վերջին հեռագրական տեղեկութիւնները:

Այդպիսով պետական ղեկը ժամանակաւոր կառավարութիւնից անցնում է Պետր թագաւորին: Գեորգիան ձեռքը: Այսուհետեւ նա է լինելու երկրի բարձր իշխանաւորը, նա է հովանաւորը Սերբիայի շահերը: Սակայն նրա իրաւունքները այնքան սահմանափակված են սահմանադրութեամբ, նրա գահակալութիւնն այնպիսի արտակարգ ճանապարհով կատարվեց, որ նա երբեք զգաւ չէ կարող լինել իր գործողութիւնների մէջ: Վերջին յեղափոխութեան ղեկավար զինուորականներն ու սկուպչիկներն են լինելու ամենաազդեցիկ զեւրկապետները:

Այսպէս թէ այնպէս շատերն կհարձակվեն փոքրիկ Սերբիայի ներքին կյանքը վերջին տարիների իրաւունքներից յետոյ մի նոր զարկ է ստանալու: Մի նոր հոռուք է ստեղծելու: Եւ այդ «նոր հոռուքը» ժամանակի անհրաժեշտ պահանջ է կազմում, որովհետև երկրի դեռ շատ խաղ է անտեսապէս, ազգաբնակչութիւնը դեռ շատ յետաձգեալ է կուլտուրայէս:

Ժիշը է երկար տարիների արհեստանոց կուլտուրայի ձեռք բերել: Սերբիան իրանց ազատութիւնը, ճիշդ է, մի քանի անգամ ներքին յեղափոխութիւն է կատարվել: Նրանց թագաւորական գահի շուրջը, բայց այդ ամենը շատ քիչ է ազդել ժողովրդի մասնային—գիւղական դատարարի վրա: Նա մնացել է անտեսապէս ճնշված և հէնց այդ պատճառով էլ միշտ անտարբեր աչքով է նայել իր շուրջը եռացող երեւոյթներին: Այս վերջին յեղափոխութեան ժամանակ էլ, ինչպէս վկայում են եւրօպացի թղթակցիցները, ազգաբնակչութեան մեծամասնութիւնը միայն զիտաւոր էր և կատարել է, թէ ով է նստած գահի վրա: Նրան հարկաւոր է իրական օգնութիւն, անտեսական թէթեւութիւն: Եթէ կատարված յեղափոխութիւնը յետոյ նա որոշ ոգնորութիւն է արտայայտում—դրագա պատման այն է, որ նոր թագաւորին Պետր թագաւորին վրայ սպանում է այդպիսի օգնութիւն ու թէթեւութիւն:

Պետր թագաւորը ընդունեց ի մէջի այլոց առումը: Դրագա պատման այն է, որ նոր թագաւորին Պետր թագաւորին վրայ սպանում է այդպիսի օգնութիւն ու թէթեւութիւն:

Պետր թագաւորը ընդունեց ի մէջի այլոց առումը: Դրագա պատման այն է, որ նոր թագաւորին Պետր թագաւորին վրայ սպանում է այդպիսի օգնութիւն ու թէթեւութիւն:

Պետր թագաւորը ընդունեց ի մէջի այլոց առումը: Դրագա պատման այն է, որ նոր թագաւորին Պետր թագաւորին վրայ սպանում է այդպիսի օգնութիւն ու թէթեւութիւն:

Պետր թագաւորը ընդունեց ի մէջի այլոց առումը: Դրագա պատման այն է, որ նոր թագաւորին Պետր թագաւորին վրայ սպանում է այդպիսի օգնութիւն ու թէթեւութիւն:

Պետր թագաւորը ընդունեց ի մէջի այլոց առումը: Դրագա պատման այն է, որ նոր թագաւորին Պետր թագաւորին վրայ սպանում է այդպիսի օգնութիւն ու թէթեւութիւն:

Պետր թագաւորը ընդունեց ի մէջի այլոց առումը: Դրագա պատման այն է, որ նոր թագաւորին Պետր թագաւորին վրայ սպանում է այդպիսի օգնութիւն ու թէթեւութիւն:

Պետր թագաւորը ընդունեց ի մէջի այլոց առումը: Դրագա պատման այն է, որ նոր թագաւորին Պետր թագաւորին վրայ սպանում է այդպիսի օգնութիւն ու թէթեւութիւն:

Պետր թագաւորը ընդունեց ի մէջի այլոց առումը: Դրագա պատման այն է, որ նոր թագաւորին Պետր թագաւորին վրայ սպանում է այդպիսի օգնութիւն ու թէթեւութիւն:

Պետր թագաւորը ընդունեց ի մէջի այլոց առումը: Դրագա պատման այն է, որ նոր թագաւորին Պետր թագաւորին վրայ սպանում է այդպիսի օգնութիւն ու թէթեւութիւն:

Պետր թագաւորը ընդունեց ի մէջի այլոց առումը: Դրագա պատման այն է, որ նոր թագաւորին Պետր թագաւորին վրայ սպանում է այդպիսի օգնութիւն ու թէթեւութիւն:

Պետր թագաւորը ընդունեց ի մէջի այլոց առումը: Դրագա պատման այն է, որ նոր թագաւորին Պետր թագաւորին վրայ սպանում է այդպիսի օգնութիւն ու թէթեւութիւն:

Պետր թագաւորը ընդունեց ի մէջի այլոց առումը: Դրագա պատման այն է, որ նոր թագաւորին Պետր թագաւորին վրայ սպանում է այդպիսի օգնութիւն ու թէթեւութիւն:

ԱՐՏԱՌԻՆ ԼՈՒՐԵՐԻ

«Figaro» լրագիրը հաղորդում է, որ իտալական Վիկտոր Էմանուէլ թագաւորը ընդունելութեան և նրա պատուին Պարիզում կայանալիք հանդէսների ծրագրերը արդէն վերջնականապէս կազմված է: Թագաւորը Պարիզ կը հասնի յուլիսի 3-ին: Նոյն օրը երեկոյան Եւրոպական պալատում տեղի կունենայ հանդիսաւոր ճաշիկայով ի պատիւ թագաւորի: Յուլիսի 4-ին, երեկոյան, Վիկտոր Էմանուէլը կայցելէ Վերսալի պալատ, իսկ երեկոյան կը ճաշէ արտաքին գործերի մինիստր Դէկլամաէի մօտ: Ամսի 5-ին թագաւորը կայցելէ Պարիզի քաղաքային դուման և դրամատիկական տունը, երեկոյան տեղի կունենայ հանդիսաւոր ներկայացում: 6-ին թագաւորը ներկայութեամբ կը կայանայ զօրահանգէս և նոյն օրը թագաւորը կը մեկնի Պարիզից:

«Indépendance Romaine» լրագրին գրում են Սօֆիայից, թէ զիպալմանական շրջաններում մեծ հետաքրքրութեամբ հետեւում են այն նախապատրաստութիւններին, որ առում է թագաւորական զօրք, որպէս զի պատերազմ յայտարարելու դէպքում մօբիլիզացիան կատարվի առանց որ և է արգելքի և զօրութեան թէպէտեւ բոլորն էլ այն կարծիքն են յայտնում, որ պատերազմ յայտարարելու հոգեբանական վարկեմանն անցել է, բայց և այնպէս զինուորական մինիստրի եւ անդրին: Նրանք հաստատեցին, որ թագաւորը չէ զգուշացնում, որ անընդհատ զօրքի համար գտնւում է զէնք, պատերազմական պաշարեղէն, ձիեր, չորեր և այլն, ամենքից հասնութեան և հանգիստի, չը նայելով որ երկրի ֆինանսական դրութիւնը չէ թոյլ տալիս այդքան զբաղմունքներ: «Berliner Tageblatt» լրագրի թղթակցիցը, խոսելով պատերազմի հնարաւորութեան մասին թիւթեղի միջոցով, մէջ, ասում է, որ այդ հնարաւորութիւնը ամենին չէ վախեցնում բոլորներին, որոնք կարող են 250,000 զեղեցիկ կերպով վարձված զինուորներ ուղարկել պատերազմի դաշտը: Թիւթեղական պատերազմի դէպքում կարող է ուղարկել զէնք: Բոլորաբար ոչ աւելի քան 500,000 զինուոր, որովհետև մնացած զօրքերը ստիպված պէտք է լինեն պաշտպանել պետութեան արտաքին սահմանները: Բոլորական ռազմագէտների կարծիքով, Թիւթեղական զօրքը պատերազմի ժամանակ հարկադրված կը լինի ցրվել մեծ տարածութեան վրա, այն ինչ բոլորական զօրքը կարող է կուլել կենտրոնացած, մեծ զօրաբաժիններ չը յառակցելով կերճերի պաշտպանութեան համար: Այս վերջին գործը

«Indépendance Romaine» լրագրին գրում են Սօֆիայից, թէ զիպալմանական շրջաններում մեծ հետաքրքրութեամբ հետեւում են այն նախապատրաստութիւններին, որ առում է թագաւորական զօրք, որպէս զի պատերազմ յայտարարելու դէպքում մօբիլիզացիան կատարվի առանց որ և է արգելքի և զօրութեան թէպէտեւ բոլորն էլ այն կարծիքն են յայտնում, որ պատերազմ յայտարարելու հոգեբանական վարկեմանն անցել է, բայց և այնպէս զինուորական մինիստրի եւ անդրին: Նրանք հաստատեցին, որ թագաւորը չէ զգուշացնում, որ անընդհատ զօրքի համար գտնւում է զէնք, պատերազմական պաշարեղէն, ձիեր, չորեր և այլն, ամենքից հասնութեան և հանգիստի, չը նայելով որ երկրի ֆինանսական դրութիւնը չէ թոյլ տալիս այդքան զբաղմունքներ: «Berliner Tageblatt» լրագրի թղթակցիցը, խոսելով պատերազմի հնարաւորութեան մասին թիւթեղի միջոցով, մէջ, ասում է, որ այդ հնարաւորութիւնը ամենին չէ վախեցնում բոլորներին, որոնք կարող են 250,000 զեղեցիկ կերպով վարձված զինուորներ ուղարկել պատերազմի դաշտը: Թիւթեղական պատերազմի դէպքում կարող է ուղարկել զէնք: Բոլորաբար ոչ աւելի քան 500,000 զինուոր, որովհետև մնացած զօրքերը ստիպված պէտք է լինեն պաշտպանել պետութեան արտաքին սահմանները: Բոլորական ռազմագէտների կարծիքով, Թիւթեղական զօրքը պատերազմի ժամանակ հարկադրված կը լինի ցրվել մեծ տարածութեան վրա, այն ինչ բոլորական զօրքը կարող է կուլել կենտրոնացած, մեծ զօրաբաժիններ չը յառակցելով կերճերի պաշտպանութեան համար: Այս վերջին գործը

«Indépendance Romaine» լրագրին գրում են Սօֆիայից, թէ զիպալմանական շրջաններում մեծ հետաքրքրութեամբ հետեւում են այն նախապատրաստութիւններին, որ առում է թագաւորական զօրք, որպէս զի պատերազմ յայտարարելու դէպքում մօբիլիզացիան կատարվի առանց որ և է արգելքի և զօրութեան թէպէտեւ բոլորն էլ այն կարծիքն են յայտնում, որ պատերազմ յայտարարելու հոգեբանական վարկեմանն անցել է, բայց և այնպէս զինուորական մինիստրի եւ անդրին: Նրանք հաստատեցին, որ թագաւորը չէ զգուշացնում, որ անընդհատ զօրքի համար գտնւում է զէնք, պատերազմական պաշարեղէն, ձիեր, չորեր և այլն, ամենքից հասնութեան և հանգիստի, չը նայելով որ երկրի ֆինանսական դրութիւնը չէ թոյլ տալիս այդքան զբաղմունքներ: «Berliner Tageblatt» լրագրի թղթակցիցը, խոսելով պատերազմի հնարաւորութեան մասին թիւթեղի միջոցով, մէջ, ասում է, որ այդ հնարաւորութիւնը ամենին չէ վախեցնում բոլորներին, որոնք կարող են 250,000 զեղեցիկ կերպով վարձված զինուորներ ուղարկել պատերազմի դաշտը: Թիւթեղական պատերազմի դէպքում կարող է ուղարկել զէնք: Բոլորաբար ոչ աւելի քան 500,000 զինուոր, որովհետև մնացած զօրքերը ստիպված պէտք է լինեն պաշտպանել պետութեան արտաքին սահմանները: Բոլորական ռազմագէտների կարծիքով, Թիւթեղական զօրքը պատերազմի ժամանակ հարկադրված կը լինի ցրվել մեծ տարածութեան վրա, այն ինչ բոլորական զօրքը կարող է կուլել կենտրոնացած, մեծ զօրաբաժիններ չը յառակցելով կերճերի պաշտպանութեան համար: Այս վերջին գործը

«Indépendance Romaine» լրագրին գրում են Սօֆիայից, թէ զիպալմանական շրջաններում մեծ հետաքրքրութեամբ հետեւում են այն նախապատրաստութիւններին, որ առում է թագաւորական զօրք, որպէս զի պատերազմ յայտարարելու դէպքում մօբիլիզացիան կատարվի առանց որ և է արգելքի և զօրութեան թէպէտեւ բոլորն էլ այն կարծիքն են յայտնում, որ պատերազմ յայտարարելու հոգեբանական վարկեմանն անցել է, բայց և այնպէս զինուորական մինիստրի եւ անդրին: Նրանք հաստատեցին, որ թագաւորը չէ զգուշացնում, որ անընդհատ զօրքի համար գտնւում է զէնք, պատերազմական պաշարեղէն, ձիեր, չորեր և այլն, ամենքից հասնութեան և հանգիստի, չը նայելով որ երկրի ֆինանսական դրութիւնը չէ թոյլ տալիս այդքան զբաղմունքներ: «Berliner Tageblatt» լրագրի թղթակցիցը, խոսելով պատերազմի հնարաւորութեան մասին թիւթեղի միջոցով, մէջ, ասում է, որ այդ հնարաւորութիւնը ամենին չէ վախեցնում բոլորներին, որոնք կարող են 250,000 զեղեցիկ կերպով վարձված զինուորներ ուղարկել պատերազմի դաշտը: Թիւթեղական պատերազմի դէպքում կարող է ուղարկել զէնք: Բոլորաբար ոչ աւելի քան 500,000 զինուոր, որովհետև մնացած զօրքերը ստիպված պէտք է լինեն պաշտպանել պետութեան արտաքին սահմանները: Բոլորական ռազմագէտների կարծիքով, Թիւթեղական զօրքը պատերազմի ժամանակ հարկադրված կը լինի ցրվել մեծ տարածութեան վրա, այն ինչ բոլորական զօրքը կարող է կուլել կենտրոնացած, մեծ զօրաբաժիններ չը յառակցելով կերճերի պաշտպանութեան համար: Այս վերջին գործը

«Indépendance Romaine» լրագրին գրում են Սօֆիայից, թէ զիպալմանական շրջաններում մեծ հետաքրքրութեամբ հետեւում են այն նախապատրաստութիւններին, որ առում է թագաւորական զօրք, որպէս զի պատերազմ յայտարարելու դէպքում մօբիլիզացիան կատարվի առանց որ և է արգելքի և զօրութեան թէպէտեւ բոլորն էլ այն կարծիքն են յայտնում, որ պատերազմ յայտարարելու հոգեբանական վարկեմանն անցել է, բայց և այնպէս զինուորական մինիստրի եւ անդրին: Նրանք հաստատեցին, որ թագաւորը չէ զգուշացնում, որ անընդհատ զօրքի համար գտնւում է զէնք, պատերազմական պաշարեղէն, ձիեր, չորեր և այլն, ամենքից հասնութեան և հանգիստի, չը նայելով որ երկրի ֆինանսական դրութիւնը չէ թոյլ տալիս այդքան զբաղմունքներ: «Berliner Tageblatt» լրագրի թղթակցիցը, խոսելով պատերազմի հնարաւորութեան մասին թիւթեղի միջոցով, մէջ, ասում է, որ այդ հնարաւորութիւնը ամենին չէ վախեցնում բոլորներին, որոնք կարող են 250,000 զեղեցիկ կերպով վարձված զինուորներ ուղարկել պատերազմի դաշտը: Թիւթեղական պատերազմի դէպքում կարող է ուղարկել զէնք:

